

Halvtid i Hereford

2011-08-15

Senast uppdaterad 2012-05-06

Den här artikeln är den andra i en svit på tre artiklar som är tänkt att behandla de senaste 20 årens händelser i Brighton & Hove Albion FCs historia. Den koncentrerar på en enda match, nämligen den åldersiga matchen i Hereford den 3 maj 1997, direkt avgörande för vilket lag som skulle vara tvungna att lämna seriesystemet, Hereford eller Brighton – kalenderversionen av matchen säger att den slutade 1-1 sedan Hereford gjort 1-0 (efter självmål!) i första halvlek, och Brighton kvitterat i den andra halvleken.

Den här artikeln handlar inte så mycket om vad som hände på planen utan mer om händelserna runt omkring den kanske viktigaste matchen i Brightons historia. Jag har översatt en tråd från brightonsupportrarnas huvudforum, North Stand Chat, och publiceringen sker med tillstånd av foruminnehavaren, bozza. Som de flesta trådar på forum flyttas fokus lite hit och dit, men genom olika brightonsupportrars berättelser om hur de upplevde matchen och händelser kring den, och i synnerhet hur det kändes i halvtid, när allt såg ut att vara förlorat, får berättelsen en episk kvalitet som är svår att överträffa, lite som en fotbollsversion av Spoon River Anthology.

Nu är översättning inte något jag pysslat särskilt mycket med, och även om jag gjort mitt bästa kan det smugit sig in fel och jag kan ha missat att hitta den bästa översättningen – skulle du inte gilla mitt hantverk rekommenderar jag att du går till det engelska originalet.

När tråden skrevs, i början av april 2001, hade molnen börjat lyfta, laget spelade hemma i Brighton igen, och tabellåget var mycket gott; en direktuppflyttning var i dålig åsikt mycket trolig, och säsongen slutade med en klar förstaplats sedan värsta konkurrenten råkade ut för ett kraftigt poängavdrag för »finansiella irregulariteter». Mer om detta och annat i några fotnoter som jag stoppat in för att försöka förklara oklarheter.

- Del 1: Måssarna lämnar Goldstone, och hela England tittar på
- Del 2: Halvtid i Hereford
- Del 3: Falmer, John! (under utarbetande)

Å

cyril

Fredag 6 April 2001 - 22:00

Jag kommer fortfarande ihåg känslan, och kommer aldrig att glömma den... Jag satt på golvet med en cigarettstump, och jag kunde bara inte resa på mig, kunde inte se hur jag skulle klara av att leva resten av mitt liv... Vi var så nära att det fortfarande ger mig gåshud när jag tänker på det. Vilket gör de här goda tiderna desto mer speciella. Säsongerna 97-98, om du summerar ihop våra poäng så hade vi ändå inte tagit oss till playoff. Se på oss nu... känns det bra, eller vad? Ni som klagat... kom ihåg den där halvtid-i-Hereford-känslan, och tänk på hur du känner dig nu. UP THE ALBION.

Downloaded Penguin

Lördag 7 April 2001 - 00:49

Jag ägnade halvtidspausen åt att försöka komma ihåg namnen på lag i Konferensen [*], men skallen var tom. Jag var på läktaren, och ingen pratade. Ingen sa ett ord. Spänd? Om du inte var där har du inte en susning. Gl djeexplosionen n r Robbie Reinelt gjorde mål var obeskrivlig. Jag kommer aldrig att glömma.

Dave the Seagull

Lördag 7 April 2001 - 01:06

Grabbar, ni har träffat mitt-i-prick.

Jag kommer ihåg pausvilan där med mina kompisar, och ingen sa ETT ORD. Vanligtvis brukade vi prata om hur bra/dåliga vi varit i f rsta halvlek, men vi var så usla, och konferensen s g s  oundviklig ut, att jag tror att ingen hade lust att prata om någonting.

Den matchen var en unik upplevelse. Som Albion-fans tror jag inte att vi n gonsin kommer att vara inblandade i en match av s n betydelse igen. Om vi hade  kt ur den säsongen hade vi haft tur om vi överlevt, och att försöka ta oss tillbaka till ligasystemet, vilket  r jävligt tufft n r bara vinnarna g r upp, ska vi bara inte prata om. Den eftermiddagen var en vattendelare. Det var en prövning att gå igenom, och en absolut tortyr till den sista visselsignalen.

Jag njöt inte av matchen. Snarare skulle jag tro att den förkortade mitt liv med så där tio år. Men känslan av befrielse efteråt var rena himmelriket, och jag kan inte se att någon händelse med Albion, vare sig uppflyttningar eller att undvika nedflyttningar, skulle kunna komma i närheten av den där känslan vid femtiden i Hereford. Trots allt är jag glad att kunna säga A jag var därå. Men j sses, vilken  ktur det var.

KENNY

Lördag 7 April 2001 - 06:55

varu lite nervös på slutet? jag lyssnade till den på radio och jag höll på att göra i byxorna!

Lord Bracknell

Lördag 7 April 2001 - 10:30

Tre minnen från efter matchen   

Insikten att spelarna brydde sig lika mycket om resultatet som vi gjorde;

Promenaden tillbaka till stationen med några supporters fr n Hereford, som var besvikna på ett mycket tamt s tt    vilket bevisade f r mig att passionen hos Brighton-fans inte är något man hittar överallt;

Alla vÃ¤rÃ¤nskningar till Albion frÃ¥n totala frÃ¶mlingar pÃ¥ diverse platser vi stannade pÃ¥ pÃ¥ vÃ¶gen hem â€ i synnerhet ett gÃ¶ng Reading-fans pÃ¥ en Burger King i Reading. SÃ¥ Ã¶kta att jag gav en av dem Ã¶terstoden av min biljett.

Boot Boy

LÃ¶rdag 7 April 2001 - 11:09

Uppenbarligen, enligt mina kamrater, flÃ¶g jag bokstavligen i luften nÃ¶r vi gjorde mÃ¥l â€ men var det nÃ¶gon annan som tyckte att de sista 28 minuterna eller sÃ¥ var de vÃ¶rsta? Fram till dess var jag som fÃ¶rlamad, och trodde att vi skulle Ã¶ka ur trots den otroliga upphÃ¶mtningen, elva poÃ¶ng efter nÃ¶rmaste lag vid jul. Medan matchen fortsatte kunde jag inte lÃ¶ta bli att tÃ¶nka att vi kan fortfarande fÃ¶rlora det hÃ¶r â€ och pÃ¥ nÃ¶got sÃ¶tt hade det varit Ã¶nnu vÃ¶rre Ã¶n om vi aldrig hade kvitterat â€ och det var nÃ¶ra att vi gjorde det med det dÃ¶r sista genombrottet â€ men Gormo bara plockade bollen ur luften â inga problem. Maskell kunde ha avgjort det hela innan dess, men stÃ¶llde till det som vanligt (men hans hattrick pÃ¥ Fans United-dagen var det som rÃ¶ddade oss kvar i ligan). GlÃ¶porden haglade frÃ¥n Hereford-fans nÃ¶r jag lÃ¶mnade parkeringsplatsen, och farbror polisen rÃ¶dde mig att undvika stadskÃ¶rnan eftersom bilar fick vindrutorna inslagna. BÃ¶sta resan hem â€ nÃ¶gonsin! Varje pub lÃ¶ngs vÃ¶gen verkade ha Albion-fans utanfÃ¶r, med stÃ¶rsta mÃ¶jligen flin i sina ansikten. Den dagen glÃ¶mmer jag aldrig. Du har rÃ¶tt att Ã¶du mÃ¶ste ha varit dÃ¶rÃ¶!

Lord Bracknell

LÃ¶rdag 7 April 2001 - 11:25

Och ett minne frÃ¥n fÃ¶re matchen:â€

Just avslutat lunch pÃ¥ Tescos [*] i Hereford. De fyra yngre medlemmarna i Bracknell-gÃ¶nget stÃ¶r utanfÃ¶r, och mÃ¶lar blÃ¶ och vita rÃ¶nder i varandras ansikten nÃ¶r Dick Knight och Ivor Caplin [*] dyker upp, gÃ¶r fram till barnen och sÃ¶ger Ã¶Tack fÃ¶r att ni kom â€ hoppas ni gillar matchenÃ¶.

FÃ¶rvÃ¶nade ungdomar konstaterar att DK Ã¶r en mÃ¶nsklig varelse precis som dom, som Ã¶ter sin lunch pÃ¥ Tesco och pratar med supportrar.

Kingston Seagull

LÃ¶rdag 7 April 2001 - 12:46

Vilken otrolig upplevelse den matchen var. Det handlade om mycket mer Ã¶n fotboll. Jag kommer bara ihÃ¶g att jag trodde att det var kÃ¶rt, och nÃ¶r jag tittade mig omkring i halvtid, sÃ¶g jag att mÃ¶nga av oss hade tÃ¶rar i Ã¶gonen (jag sjÃ¶lv inrÃ¶knad). Obeskrivliga scener vid slutsignalen, som jag aldrig kommer att glÃ¶mma. SÃ¶n glÃ¶d frÃ¥n bÃ¶de lag och supportrar. Jag undrar om nÃ¶gon eller nÃ¶got lag nÃ¶gonsin kommer att kÃ¶nna den kÃ¶nslan igen?

Jag har videon frÃ¥n matchen, och jag tittar pÃ¥ den dÃ¶ och dÃ¶, men fÃ¶r att vara Ã¶rlig kommer jag bara ihÃ¶g nÃ¶gra fÃ¶ Ã¶gonblick frÃ¥n matchen. Kerrys sjÃ¶lv mÃ¶l (visste ni att hans fru också heter Kerry?), Maskells missade chans, Robbies mÃ¶l. Resten handlar om fansen!

FÃ¶rstÃ¶ndigt nog hade jag parkerat just bakom Hereford-Ã¶nden, och var tvungen att gÃ¶ genom mÃ¶ngder av deras fans fÃ¶r att komma till bilen. Mycket glÃ¶pord, vilket var fÃ¶rstÃ¶eligt antar jag, men den totala kÃ¶nslan av befrielse var otrolig.

LÃ¶t oss hoppas att vi (eller andra lojala supportrar) slipper att gÃ¶ genom nÃ¶got liknande igen.

Kingston Seagull

Lördag 7 April 2001 - 12:48

Förresten, min fru Yvonne vill att alla ska veta att hon var där också...

cyril

Lördag 7 April 2001 - 14:36

På tal om att m ta folk före matchen. Domaren, jag tror han hette Barry, nu i Premier League, bodde på samma hotell som vi. Vi f rs kte muta honom, men han ville inte lyssna på oss. Efter matchen stannade vi i någon stad för att  ta middag, och vem stannar för att gratulera oss om inte domaren, vilken toppenkille. Hans fru sa att hon var glad att vi hängde kvar jag vet inte varför men så sa hon. Det var ett bra slut på den värsta... den bästa... den mest oförglömliga dagen i mitt liv. Det  r också berättelsen om en skum check... skadegörelse p  hotellrum... tankar på att ta en springnota... ertappad med att stj la från ett hotellrum, men det är en annan historia... Vilken dag!

MIDLANDS SEAGULL

Lördag 7 April 2001 - 21:39

Efter att ha rest tusentals mil de senaste fyrtio åren för att se Albion, klarade jag inte av att titta på de sista fem minuterna. Jag satt på marken på baksidan av läktaren och tittade på mina söners och kamraters ansikten. Den tarmvridande dagen kommer aldrig att glömmas av dem som var där. Min klocka snodde runt från 3.20 till 4.20, men stannade sedan. Jag var traumatiserad hela sommaren, och ville inte att den nya säsongen skulle starta.

Vi m tte också domaren, Neil Barry, p   »The Green Man  före matchen. Han hade blivit speciellt utvald eftersom det var en sån viktig match.

EL STEVO

Lördag 7 April 2001 - 21:45

På Newports j rnv gstation p  vår väg tillbaka till Southampton efter matchen, strömmade alla Albion-trogna ut ur tåget helt extatiska, och medan vi väntade på vår nästa förbindelse, plingade det till i h gtalarsystemet som om man skulle l sa upp nästa tågs destinationer, men i stället för de vanliga trivialiteterna hörde hela stationen "SEAGULLS, SEAGULLS" i stereo    FANTASTISKT!!!!

El Presidente

Lördag 7 April 2001 - 22:07

Jag var på sittplatsläktaren efter att ha åkt ner från Manchester med några andra Albion-fans. Första halvlek var så usel, både lagen lika bortkomna, och det var ganska typiskt att Herefords mål var ett självmål av Kerry.

I halvtid var läktaren nästan spöklik, ingen hade något att säga, konferensen var ett mindre problem, vi visste alla att Albions existens stod på spel.

Jag kan fortfarande minnas kvitteringen i slow motion, även om jag aldrig har sett den på TV, det är alltför uppslitande att kipa »Goodbye Goldstone», den officiella videon.

En halvdålig bakpassning till deras målvakt, som kickar ut den till Maskell, Maskell skjuter, målvakten räddar men tappar bollen, så de 3 längsta sekunderna i mitt liv, fyra eller fem spelare kastar sig på bollen och den hamnar i nätet, och de Albiontrogna är totalt glödjefnatt.

En kvinna som stod bredvid mig kastade sig om halsen och vi kramades, hon hade tjejer i årgonen, hennes man såg föraktig ut när vi studsade omkring, jag bad honom om ursäkt, förklaringen är att tillbringa ett sådant ångblick med hans tjej.

Den sista halvtimmen var rena terrorn. Hereford angrep med allt de hade, och vi försäkte kontra. Jag vill minnas att vi kom igenom med bara några minuter kvar, men Maskell sköt utanför. Jag förstod aldrig varför han fick så mycket skäll, han var vår överlägset bäste målskytt den säsongen.

Så på övertid kom deras anfallare ensam med Rusty, och han sköt rakt i magen på Rusty. Jag tror att det var de samlade ångknarna och bänerna av alla Albions fans som fick honom att strula till det.

Eftersom jag arbetar i Manchester hör jag mängder av United- och City-fans prata om de sista självande minuterna av viktiga matcher (United i Europacupfinalen mot Bayern & City i playofffinalen mot Gillingham), men örligt talat tycker jag att de där matcherna inte är något jämfört med Herefordmatchen.

När jag lämnade arenan såg jag en medelålders Hereford-fan, med tjejerna rinnande utför kinderna, sittande på trapporna. Jag gav honom min halsduk och ånskade honom en snabb återkomst från »Konferensen». Han tittade upp på mig och sa att det här var den värsta dagen i hans liv, och där hade ändå hans fru dött för två år sedan.

Jag tror inte jag skulle klarat det om situationen varit den omvända. Att vara på Edgar Street den dagen var ett privilegium, och alla de som gnyr och gnäller borde komma ihåg vilka framsteg vi gjort sedan dess.

Booy Boy

Söndag 8 April 2001 - 00:14

El Pres, Ormo stod i mål inte Rusty.

cpfc

Söndag 8 April 2001 - 00:34

jag lyssnade på radion, jag blev så arg när ni gjorde målet. jag ville att ni skulle försvinna från seriesystemet och försvinna helt och hållet. gud jag hatar er alla.

alison in lancashire

Söndag 8 April 2001 - 00:42

Varföjls hatar du Gud? Jag kan inte minnas att han stod med i vår laguppställning den dagen.

Slartibartfast

Söndag 8 April 2001 - 02:10

Jag var faktiskt inte på matchen, utan på väg till mina svärföräldrar i Newport - ingen bilradio av anledningar för komplicerade att berättas om här - hela vägen längs M4, fantiserande om vår vinst, med en stor smärtsam klump i magen när jag tänkte på alternativet. Jag kommer aldrig att glömma den förorden och känslan av att inte veta något! Kom fram till mina svärföräldrar i Newport - ut ur bilen, och de kunde bara berätta för mig att vi legat under i halvtid med 1-0, och eftersom de tittade på rugbyfinalen på Wembley var jag tvungen att vänta tills den var förordig innan jag kunde checka slutresultatet på texttv!

Well - det tog tio minuter innan Bradford Bulls mot ***** St Helens, eller något, slutade - jag slet åt mig fjärrkontrollen, slöt av till texttv, och där stod det - det mest fantastiska texttvresultatet någonsin! Hereford 1 - 1 Brighton (Hereford nedflyttade till Åkonferensen). Jag studsade runt i rummet som en galning, och var tvungen att rusa ut till puben för ett bamsefirande - helt på egen hand!

Så, frögan är - är det bättre att vara där och se på matchen som ett nervvrak, eller att försöka undvika att titta eftersom man är för orolig, eller att inte veta något alls vilket är rena döden, jag lovar!

Suck - en stor stor dag, men vi är bara tre segrar från division 2 nu, så allt det där är bara en ond dröm. Som att för hemma mot Sudbury.

Nästa säsongens spelprogram? Kommer förbundet att skriva ut det med blyerts undrar jag?

SimonP CCFC

Söndag 8 April 2001 - 02:26

Jag loggade in på det här forumet som en Cardiff-fan för att se vad Brighton tyckte om dagens resultat, men jag kunde inte låta bli att titta på den här tråden eftersom min andra kärlek här i livet är Hereford United. Att låsa den här tråden har varit helt otroligt, och fått alla mardrömmar att återvända från en svart dag i Herefords historia. Det har varit kul att se alla era minnen från en dag som jag hoppas aldrig kommer att upprepas.

Livet i Åkonferensen är här, med bara ett lag som går upp. Men Hereford var nära i år innan de två första lagen drog iväg, och de har alla chanser att återfå sin liga-status nästa år.

Vad jag kommer ihåg av matchen var den enorma mediabevakningen av matchen. Det verkade som det var den viktigaste matchen för dagen. När vi åkte ur kände jag mig helt apatisk, som om jag inte hade energi att gåra något alls.

Jag hoppas ni är med mig när jag försöker Hereford lycka till i jakten på att få tillbaka sin liga-status nästa säsong.

Jag trodde verkligen inte att jag skulle skriva om det här när jag loggade in!!!

Kev

Söndag 8 April 2001 - 02:33

Slartibartfast, har jag rått om jag tror att du firade på en pub i Newport?! I så fall kunde du slagit dig samman med mig och två andra stammisar på NSC...! :-)

NMH

SÅndag 8 April 2001 - 03:31

Att vi var tvungna att vara redskapet som skickade ett stolt historiskt lag ur ligan var en tråkig sidoeffekt av att vi överlevde. Jag antar att det var något slags inblandning från ovan som gjorde att vi spelade just mot dom i sista matchen, och att målskillnad var den enda skillnaden mellan oss. Du hade inte kunnat hitta ett bättre manus i »Buster» än vår verkliga situation.

Var så skrä, det finns många BHA-supportrar som känner lite för Hereford nu, och det skulle vara underbart att se dem komma tillbaka till ligan igen.

På samma gång skulle jag gärna se Hull City gå upp, och gärna en sån där återkomst från utrotningens rand som man bara läser om i sagorna. Come on you Tigers!

Orlando seagull

SÅndag 8 April 2001 - 04:12

Jag kommer ihåg dagen väl. Jag skaffade mig en telefonrökning på 500 dollar därför att det enda sått jag kunde få höra kommentarerna var att ringa upp en kompis i Brighton som låt telefonluren ligga bredvid radion inställd Southern Sound genom hela matchen. Det var väldigt vareda penny.

El Presidente

SÅndag 8 April 2001 - 11:28

Oops, du har rått Boooy boy. Skulle inte ha glömt Ormerod, eftersom han sparkade en boll upp på läktaren, och jag föngade den före matchen, och han signalerade åt mig att behålla den!

Swindon seagull

SÅndag 8 April 2001 - 12:40

I håller med om alla känslorna ovan men som en liten bonus fick jag min bild av insparkad av ett riktigt Hereford-fan. Jag hade min 10 år gamla dotter med mig också, jag gissar att han var uppretad men vilken härling.

Jag satte till och med upp ett plakat med »Bellotti out» på bron nära avfart 15 på M4.

Van der Gully

S ndag 8 April 2001 - 13:40

Liksom större delen av de senaste 10 åren bodde jag utomlands d  matchen mot Hereford spelades, och som Orlando ringde jag hem för att lysna p  radion, men bara de sista 20 minuterna.

Jag hade h rt ställningen i halvtid och då jag ringde min bror visste jag inte att Robbie hade ut mnat. Jag vet att min upplevelse inte kan jämföras med dem som hade  turen  att ha varit på matchen, men det g r den inte mindre traumatisk.

Att vara något fåtal minuter ifrån att förlora, och det  r vad en nedflyttning skulle ha betytt, det lag som du supportat under 25  r som pojke och man, det t  knappt att tänka på.

När de sista minuterna tickade iväg blev spänningen olidlig, vid slutsignalen kunde jag höra min bror och en av hans kompisar studsar runt möblemanget i hans hus, jag hade tillräcklig självkontroll för att bara släppa ut ett vrå som skulle bl st taket av norra läktaren på egen hand.

Den natten gick jag ut och målade stan blå och vit, n stan självlysande i min  den stora flykten -tr ja, folk jag inte kände kom fram och skakade min hand, dom var genuint glada över att vi hade undvikit nedflyttning.

Jag hoppas vi aldrig måste gå igenom något liknande i min livstid, jag avundas inte supportrarna i Exeter, Torquay och andra som kommer att känna precis likadant i maj, det är en fruktansvärd sak.

 Up the Albion , nio poäng till och det är dags att festa!!!

Vi har vandrat en lång v g tillsammans.....

BenDover

S ndag 8 April 2001 - 20:59

Den där dagen på Edgar Street återkallar s  många många minnen, vem kan glömma n r en Herefordspelare i de allra sista minuterna kommer helt fri med Ormerod, han skjuter rakt på Orms som tar den utan problem, som tillägg till det hade jag en gång ett samtal med Richard Barker och berättade om den här minnesbilden fr n Hereford, han log och berättade en historia från omklädningsrummet, han berättade Gary Hobsons version av händelseförloppet, Hobbo var siste försvarare n r Herefordspelaren sprang igenom, hade ingen balans och hängde inte med, han satsade på att ta spelaren, men han missade.

Om du tittar på bilderna från det  gonblicket kan man klart se Hobbos intentioner, mycket oroande, men vilken dag, jag kommer aldrig att glömma den dagen, det var för övrigt ett fint skott fr n Maskell som träffade stolproten innan Robbie petade in bollen.

Och Kerry Mayo, som har f tats hela vägen från Edgar Street till division tv , han blir bara bättre och bättre med varje match, han har klarat sig utomordentligt den här säsongen, jag slår vad om att han har stor anledning att skratta den dagen vi blir uppflyttade.

Snowy

S ndag 8 April 2001 - 21:32

Det h  r är den bästa tr  den n  gonsin p   NSC! Vilka minnen!

Jag tror jag fick den sista biljetten som fanns kvar eftersom jag ringde Herefords biljettkontor f  r biljetter till mig och en kompis, men de hade bara en kvar. Ganska själviskt tog jag den själv, och reste ner i ett tillstånd av nervös spänning. Jag kände varenda känsla som beskrivits ovan, men sedan var jag tvungen att   ka hem till Cheltenham, där jag bodde då, och försöka beskriva hur det kändes f  r en hop icke-förstående lokalbor. Dom, och så många fans från andra klubbar, kommer aldrig att förstå hur den där dagen kändes.

Y2dave

Måndag 9 April 2001 - 09:07

Att l  sa den här tr  den har fått så många minnen att komma tillbaka. I halvtid hade alla gett upp hoppet eftersom vi spelade s   uselt. Hur det kom sig att det bara var 1-0 vet jag inte. Jag minns att Hereford kastade sig över oss direkt med tre spelare längst fram och Tony Agana som dirigerade föreställningen. Jag kan bara minnas att vi fick över bollen på deras planhalva tv   g  nger (med undantag för Orms utsparkar). Jag var nära att bryta ihop när jag fick ny inspiration och tänkte vi KAN fortfarande klara det och fortsatte att sjunga f  r full hals. Väntan på att se vem som skulle få tag på returen efter att Maskells volley träffat stolpen   r de längsta sekunderna i mitt liv. Så de missade chanserna p   B  ...DA sidor. Hemresan tillbaks till Reading var en klassiker särskilt i Newport med champagnen flödande och   l som skickades runt. Klassiker!

SFH

Måndag 9 April 2001 - 11:14

Jag var oturligt nog tvungen att arbeta den dagen, ensam i en liten affär. Jag lyssnade på radions kommentarer från matchen och h  ll just på hjälpa en gammal gumma n  r RR slog in kvitteringen vilket fick mig att rusa runt i butiken, vifta med knytnävarna i luften, sparka ett dokumentskåp och svåra okontrollerat precis som en galning. Det skrämde n  stan livet ur den lilla gumman, som gjorde en snabb reträtt ur butiken och lämnade mig åt mitt totala fotbollsfanatiska slaganfall!! Jag tillbringade resten av matchen med att vara oartig och ov  nlig mot potentiella kunder för att övertala dem att sticka och det slutade med att jag bara stängde butiken utan att säga något till chefen.

Jumpers for Goalposts

Måndag 9 April 2001 - 11:17

Jag satt på herefordl  ktaren (de enda biljetter jag kunde få tag på). Den visade sig vara halvf  lld med brightonfans    stort jubel när vi gjorde mål. Spenderade en stor del av matchen, och halvtid, med att prata med herefordsupportrar... vi var alla i samma båt    alla så nervösa att vi kände oss sjuka.

Det var, utan tvekan, den värsta dagen av mitt liv som albionsupporter (f  rsta matchen 1975)    jag kunde inte bara förstå att vi sjunkit s   långt ner.

N4Gull

Måndag 9 April 2001 - 12:13

det minne som fastnat År nÅr radio 5 just bytt till matchen och kommentatorn sammanfattade atmosfären ungefär så här »det ligger kroppar till vänster om mig kroppar till höger om mig, det är som ett slagfält, bollen tjongas från ena sidan till den andra. Komplett, total panik från båda lagen»

jack

vem var det som fick tag på bollen som Reinelt gjorde mål med?

Storer68

Jag klarade inte av det. Spännningen blev för mycket särskilt fredagen innan. Första och sista gången jag ballar ur. SOM TUR VAR, FÖR MIN SJÄLVRESPEKT FICK JAG vattkoppor torsdagen innan matchen, så jag hade inte kunnat gå även om jag hade haft en biljett. Så då var jag, prickig över hela kroppen tvungen att stanna hemma och lyssna på radio. SCR hade den där konstiga skrikiga killen som inte visste vad spelarna hette (förre Hawes) och inte kunde koppla samman Ålgon och mun för att beskriva händelseförloppet (var fanns John Lee den dagen, undrar jag) så jag lyssnade på Millard och Gerry Ryan på Southern FM som det hette på den tiden.

Jag tror jag nåstan dog i luckan mellan orden "»ut" och "»Robbie". Världen stod stilla. Så kom solen fram, de svarta molnen lyfte, Bellotti och Archer kastades ut från minnet och en strålände solbelyst framtid visade sig.

old fat and bald

Genererad: 27 April, 2024, 04:06

Jag kunde inte få tag på en biljett så jag bestämde mig för att följa matchen på text-TV. När Hereford gjorde mål steg jag upp och gick ut ur huset. Jag vandrade runt utan mål ett tag, utan tankar i huvudet, bara en bedrövad, illamående känsla i magtrakten. Till slut hamnade jag i Preston Park, Andy Rollings driver ett café där men jag kunde inte förstå mig att gå ner på det. Jag bara fortsatte vandra runt, runt parken och tänkte på spelare som Andy Rollings, Brian Horton, Peter Ward och äldre tillbaka på sådana som Alan Duffy, Charlie Livsey, John Templeman etc. Jag tänkte på spelare jag aldrig hade sett som Charles Webb and Tommy Cook, jag tänkte på alla möniskor som ågnat sitt liv åt Albion, personer som Mike Bamber, Major 'Carlo' Campbell och John Jackson - mannen som införde professionell fotboll i Brighton.

Jag tänkte på allt det arbete de och många andra lagt ner genom åren och jag hade en stor klump i halsen när jag tänkte på varför de hade brytt sig? Varför hade vi brytt oss? Varför var det möjligt att nästan 100 år av historia, strövanden och romantik kunde spolas bort? Det kunde inte sluta så här, vi visste alla att det här inte skulle bli en vanlig nedflyttning, Goldstone hade gått ur tiden för en vecka och en förlust skulle betyda den stora glämskan.

Jag hade ingen aning om tiden, det kunde lika gärna ha varit 16:00 som 19:00, men inträffade en härligst underbar sak - en bil körde tutande längs A23 med folk som hängde ut genom rutorna och viftade med blå och vita halsdukar. Detta väckte mig ur mina dagdrömmar och jag sprintade uppför Preston Drove och satte på text-TV utan att hämta andan - ROBBIE REINELT!!!! ett lika, tammefan ett lika!!! Jag kollade rubriken på sidan, jag kan inte säga vad klockan var men det stod 'Resultat/Målgångare'

Vi hade klarat det!!!! Jag minns inte vad som hände därnäst, Min fru säger att jag sprang omkring i huset som en tioåring på julaften, för upphetsad för att ens kunna dricka.

Utsatt mig aldrig för det där en gång till Albion!

(För att vi inte skall glömma.)

Barnet Seagull

Måndag 9 April 2001 - 14:26

Jag var inte där heller, och sått och vis är jag glad för det. Jag vet hur jag kunde det där jag satt framför text-TV genom de 90 minutrarna utan att en enda gång råa mig ur soffan. Jag hade flyttat vattenkokaren till vardagsrummet, hade en pint mjölk till hands och måste ha gjort bortåt 8 eller 9 koppar te sådana var mina nerver. Jag svarade inte i telefon, jag bara satt och stirrade. Jag har aldrig svettats så mycket i hela mitt liv.

Efteråt hoppade jag omkring som en komplett däre, telefonen fick snart av alla som ringde mig. Jag kan närligt säga att jag aldrig fått en ställre adrenalinkick i mitt liv.

Därefter gick jag ut och såp mig dyngrak.

Om det gick så för mig, hur skulle Kerry och Orms det?

matt

Måndag 9 April 2001 - 14:44

Jag jobbade i en affär i portsmouth!!!. Jag hade en walkman i min ficka och lyssnade i smyg på matchen mellan kunderna. Då blev plötsligt allt brus och jag kunde inte få en ordentlig mottagning, vi låg under med ett noll mål. Jag lämnade arbetet 20 i fem i stället för fem och förklarade för bossen att jag hade ont i magen. Jag såg resultaten komma in på en TV i dionsaffären i commercial road, portsmouth. Känslorna som strömmade genom mig när jag såg resultatet 1-1 blinka fram var otroliga. Jag var tvungen att dubbelkolla åtminstone tre gånger och det sjönk inte in ordentligt för rön vidprintern [*] sa inom parentes (hereford nedflyttade till konferensen). Vilken dag. en vi aldrig kommer att glömma..

Simster

Måndag 9 April 2001 - 14:47

Det här var på den tiden då min fru inte insett vilken betydelse Brighton & Hove Albion Football Club hade för mig. Även om det är svårt att tänka sig det nu, hade jag faktiskt åkt för att shoppa i Kingston även om jag var ganska nördig dårför att jag trodde att det skulle kunna lugna mina nerver. I alla fall runt 15.45 gick jag omkring för att hitta en TV-butik för att kolla ställningen, men kunde inte hitta en.

16.30 sa jag till henne att jag måste hitta en radio rentals för att få reda på ställningen. När jag kom dit, stod en kille med en chelseatröja och slötittade på mina rapportererna allteftersom de kom in. Jag frågade hur det gick för Brighton och han svarade som om det inte var särskilt viktigt: Å»Vetente. De låg under senast jag hördet Å»tÅ» Jag kastade mig in i butiken förbi de blåbluffade försäljarna och greppade fjärrkontrollen, och bladdrade fram sidan 308 å€“ och skrek Å»JAAAAAAAAAÅ» med mina lungors fulla kraft mitt inne i butiken. Jag gick ut ur butiken och 5 minuter senare bekräftades resultatet på grandstand [*]... Å»Hereford Utd 1-1 BHA Hereford nedflyttade till Vauxhall ConferenceÅ»

När min fru kom tillbaka stod jag mitt i shoppingcentret, i en flod av tårar.

Aldrig mer Albion. Aldrig.

Billy Seagull

Måndag 9 April 2001 - 18:38

Hereford var en konstig dag och i halvtid minns jag att jag satt på stäplatslaktaren och tänkte sk*t nu är det klart. Ju längre matchen led desto säkrare blev jag att vi skulle åka ur till DET DÄR Ångonblicket då Robbie tryckte in kvitteringen. Jublet var fullständigt galet och jag minns att jag hoppade mot en vägg som stod halvvägs ned på laktaren i upphetsningen. När väl målet sjunkit in verkade klockan gå baklänges och jag kan se Maskell ensam med målvakten och Å»alltÅ» han behövde göra var att slå den förbi honom för att vi skulle vara säkra å€“ alltid samst när det gäller var deras anfallare fri och skött tamt i Orms armar och bara när jag såg reprisen insåg att han skulle gjort mål och skickat ut oss å€“ jag hade säkert blivit fysiskt sjuk om han gjort mål.

De sista minutrarna är helt suddiga och slutsignalen betydde allmänt kramkalas och vild, total, galen glädje och stanna kvar på arenan i vad som verkade vara en evighet för att sjunga skallen av oss för att fira och visa vår lovnad.

Det kommer aldrig en match som den i framtiden där så mycket hänger på 90 minuter. Du kan behålla dina premier leagues det här är vad fotboll handlar om . Jag hoppas att vi aldrig sjunker så långt igen och att tänka sig att vi nu är nästan uppflyttning är fantastiskt och fortfarande klagar folk!!

Storer68 å€“ du kunde inte gå på grund av vattkoppor? Hoppas du inte fick det från mig den sista matchen på Goldstone. Jag låg med det veckan innan efter bortamatchen mot Cambridge men min doktor sa att jag kunde gå om jag ville å€“ han visste att jag skulle gå i alla fall och han är en brightonsupporter!! Jag är fortfarande övertygad om att den orsakades av stressen på grund av allt trubbel.

STorer68

Måndag 9 April 2001 - 19:06

Billy Seagull.

Nåh, kunde inte ha varit eftersom det var någon dummerjans på jobbet som fick det och ändå kom in med det.

Får jag också peka (får att visa mina stora kunskaper om en match jag inte gick på) att Maskells friläge tvingade målvakten att tippa bollen till en hånna som var det sista som hände eftersom domaren blåste för full tid så fort vi slagit den. Ogans miss var runt den 91:sta minuten.

Anonymous

Måndag 9 April 2001 - 19:18

Jag har Ormerods tråja från matchen hängande i mitt sovrum.

Cheeky Monkey

Måndag 9 April 2001 - 19:27

Jag hade flyttat till Amerika två veckor innan matchen, och satt på min balkong, och försäkte desperat få mottagning på en usel kortvågsradio med en Guinness i ena handen. Min far, som först tog mig med till the Albion 1979, men aldrig var ett riktigt fan själv, ringde 4:45 brittisk tid och bekräftade att vi klarat oss. Otroligt.

Jag har en dålig kopia av matchen på video, och, hur patetiskt det än låter, varje gång jag tittar på de sista 20 minuterna blir jag nervös â€ du kan bara inte först att de inte går mÅ! â€ dels friläget med Ormerod och dels en klar sår för Hereford. En undran, är det någon som vet var man kan få tag på en bra kopia av den matchen? Den jag har köpte jag från klubben, och bild och ljud är fruktansvärda.

Anonymous

Måndag 9 April 2001 - 19:29

Några av inläggen i den här tråden har gjort min mage konstig, att tänka på hur nära vi var går att jag känner mig så till och med nu.

Danny Seagull

Måndag 9 April 2001 - 21:23

Mellan 3:20 och 4:20 den där dagen var den värsta timmen i mitt liv â€ befrielsen jag kände när Robbies boll piskade när är bara så otroligt obeskrivlig.

El Pres

Måndag 9 April 2001 - 22:21

Mellan 4.20 och 4.50 den där dagen var den längsta halvtimmen i allas liv. Jag vet inte var Robbie spelar nu, hans karriär fick Ått fanders såvitt jag kommer ihåg, men han kommer aldrig att bli glämd.

Det borde finnas en plakett på väggen i Falmer med hans namn på den. Utan honom skulle det inte vara någon uppflyttningsfest det här veckoslutet, inte finnas någon Zammo, ingen Mickey och ingen fotboll i Sussex vörd att titta på.

Vi går upp!

El Pres

Måndag 9 April 2001 - 22:37

Medan jag läst den här tråden var jag tvungen att titta i Å»More than 90 minutesÅ». Titta på bilderna på sidorna 188 (Albionfans i halvtid) och 191 (Sir Steve of Gritt vid slutet av matchen) och de säger allt.

MatthorneyBastardo

Måndag 9 April 2001 - 23:06

Jag brukar alltid säga att den här matchen är de bästa och värsta ågonblicken i mitt liv.

Halvtid var total misär – ingen tvekan om att vi var på väg mot konferensen. Vart du än tittade såg du tysta och despera personer.

I andra halvlek när det där skottet från Maskell träffade stolpen ville alla bara sparka bollen i mål, och när såddar en timma så gjorde GUDEN ROBBIE det. Kommer någon ihåg den ständiga ovation han fick mot Orient – det var han vår vörd.

Den sista halvtimmen fick jag smärter i bröstet jag kände mig sjuk jag kunde inte stå still och när den där killen sköt bollen rakt på Ormrod trodde jag att jag skulle dö.

Jag har haft diskussioner med min kompis om huruvida målet var det mest upphetsande ågonblicket eller slutsignalen – ungefär samma nivå tror jag.

Fantastisk resa tillbaks till Sussex – brightonsupportrar ålverallt med jätteleenden som fastklitrade i sina ansikten.

Dansade runt varenda pub i Worthing viftande med en blå och vit halsduk och utan att vara det minsta skamsen. Fantastiskt. Å...h och UK vann eurovisionsschlagerfestivalen. Vilken dag!!

På tal om något helt annat så tackar jag endera Stuart Storer (veckan innan) eller Robbie Reinelt för min sons födelse – nio månader senare. Tack killar utan er skulle jag aldrig kunnat prestera igen!!!

Anonymous

Måndag 9 April 2001 - 23:13

Det knepigaste som hände var när jag ringde hem från en bensinmack på M4 och f  rs  kte förklara för min fru hur lycklig jag var    där tog det stopp. Det är ingen vacker syn att se en f  rti-någonting bryta ihop över en mobiltelefon... Fortfarande känner jag likadant bara genom att prata om det... patetiskt egentligen...

Boot Boy

Måndag 9 April 2001 - 23:51

El Pres, det senaste jag hörde av Robbie spelade han f  r Braintree i Ryman League (Div. 1) tillsammans med Rust, men det var några år sedan och jag tror att båda p   rört på sig sedan dess. Rusty, tror jag, flyttade hem till Cambridge City.

Slartibartfast

Tisdag 10 April 2001 - 00:09

Kev, jag var i en pub i utkanterna av Newport    en by kallad Caerleon, kommer inte ihåg namnet på puben. Ingen där brydde sig det minsta om att Brighton höll sig kvar!

Vilka känslor den här tr  den har rört upp    jag f  r en klump i halsen bara av att l  sa några av inläggen    det h   tidpunkt då Albion kunde ha dött... hade vi   kt ur kunde vi aldrig kommit upp igen utan arena, och vi var så nära. När jag känner mig lite besviken på dagens lag, tänker jag tillbaka på den där fruktansvärda panikslagna hjälplösheten, där sjuka gnagande knuten i magen    rena helvetet.

SIGULL

Tisdag 10 April 2001 - 00:34

Kom till Hereford natten innan runt midnatt med min husvagn, son Spud och min fru.

Hörde att många pubar skulle vara stängda så jag åkte in till centrum runt tio. Hittade en pub och bad att få komma in efteråt. Kom till arenan i god tid för att njuta av atmosfären, när vi gjorde självmål blev jag som paralyserad, i halvtid m  sta jag erkänna att det kom ett par t  rar, n  r kvitteringen kom fick jag fnatt. Hamnade på bild i Argus med armarna utsträckta.   ...tev  nde till puben för att njuta av en Attila-spelning och kinesen mitt emot puben, de till  t att du tog med dig    in eftersom de inte hade licens, tillbaka till puben tills de stängde & gr  t igen, glädjetårar. Tacka gudarna för min fru som körde oss tillbaka till husvagnen (Tror jag!)

Cheshunt Seagull

Tisdag 10 April 2001 - 09:18

I Hertfordshire utan vare sig texttv eller SCR, stod jag inf  r utsikten att lyssna på Radio 5s resultatsnuttar, och utsikten att höra 'och vi har fått ett mål i Hereford', och sedan tvingas vänta några sekunder innan du fick reda på vem som gjort mål var mer än jag pallade med. Så jag bestämde mig för att vänta tills 4.50, och försöka hålla mina tankar borta från matchen (jävligt stor chans). I halvtid kunde jag inte hålla mig från att kolla resultatet. I ett chocktillstånd stängde jag av radion. Efter ändlösa 45 minuter slog jag på radion och hörde radio-fem-kommentatorn säga "och

resultatet Äor fortfarande Hereford 1 ... tiden stod still, sjÄllsjukan svepte in, Gud det kommer verkligen att hÄnda, vi Äker ur ligan, 27 Är sedan min fÄrsta match, Ward, Irvine, Nelson, Cases frispark pÄ Highbury och nu vÄntar Hayes borta, eller Ännu vÄrre ... Brighton 1". Jag kan inte beskriva omsvÄngningen i min sinnestÄmning, desperation till glÄdje pÄ tvÄ sekunder. NÄr jag intar min plats pÄ sÄll dra lÄktaren ikvÄll ska jag tÄnka tillbaka pÄ den dÄr eftermiddagen och hur nÄ vi var.

y2DAVE

Tisdag 10 April 2001 - 09:35

under de sista minuterna minns jag att vi desperat fÄllrsÄllkte behÄlla bollen inom laget fÄllr att fÄ tiden att gÄ men den tjongades bara omkring mitt pÄ plan som var totalt packad med spelare. Jag var pÄ stÄllplats under sittplatslÄktaren pÄ ena sidan av planen och mÄngder av oss hojtade till en utpumpad Storer att dra sig ut pÄ kanten fÄllr att erbjuda en passningsmÄllighet pÄ en fri yta. Med en totalt utmattad blick sÄg han ytan och med vad som verkade vara hans sista krafter sprang han ut pÄ kanten och gav oss tummen upp och ett brett leende innan han tog emot passningen. FÄllr mig var det ett typiskt exempel pÄ Storer's beslutsamhet och totala hÄngivenhet som gÄllr honom till en av mina favoritspelare nÄgonsin. Allesammans var hjÄltar den dagen.

Hans Kray

Tisdag 10 April 2001 - 11:02

Jag ska gÄ pÄ matchen mot Lincoln i kvÄll â€ den fÄrsta pÄ ett tag (ungar, Äktenskap, flyttat bort â€ inga ursÄkter egentligen). BesÄllkte sajten fÄllr att se de senaste ryktena, och drogs in i den hÄr trÄden. Jag Är nÄstan i tÄrar. Jag kommer ihÄg det sÄ vÄl. Det Är verkligen svÄrt att tro att vi nu Är sÄ nÄra uppflyttning! Jag tar med mig min son (jag hÄstÄtt Withdean, jag har Ännu inte kommit Ällver fÄllrlusten av Goldstone) fÄllr att jag vill att han ska fÄ kÄnna trycket hos Albionpubliken, och ikvÄll ska han fÄ se. Jag kan inte beskriva hur upphetsad jag Är Ällver att fÄ se de blÄ igen! 1977 till 1996, nÄstan utan avbrott, och nu Är jag tillbaka igen. Seagulls! Kom ihÄg!

saucy gull

Tisdag 10 April 2001 - 11:28

den dagen tÄnkte jag Ä»shitÄ» tusentals gÄnger och alla hade en separat betydelse.

Staffs Gull

Tisdag 10 April 2001 - 12:16

Efter att ha lÄst allt detta, jag var en av de lyckliga som hade biljett (fÄllrutseende med ungefÄr 6 matcher kvar) â€ jag hade till och med en extra (som jag sÄllde UTAN PÄ...LÄ,GG) â€ och det var troligen den vÄrsta och bÄsta matchen i mitt liv, men som mÄnga har sagt, det var svÄrt att se pÄ matchen, jag vet inte vad jag gjort om jag inte hade kunnat se den, fÄllrmodligen vÄrre...

Tog upp en liftare pÄ vÄgen tillbaka, men nÄr han sa att han inte gillade fotboll satte jag av honom pÄ fÄrsta bÄsta

avfart med en krystad ursÅ¶kt (barnsligt, jag vet, men jag kunde inte tÅ¶nka pÅ¶ nÅ¶got annat just dÅ¶).

Den matchen var en liten trÅ¶st fÅ¶r att jag inte kunde fÅ¶ tag pÅ¶ biljetter till matchen mot Doncaster (Jag var SÅ¶... besviken, 19 Å¶r pÅ¶ Goldstone, i ur och skur (mestadels skur), alla skitmatcher den sÅ¶songen, och biljetterna var slutsÅ¶lda, fÅ¶rmodligen av mÅ¶nga som inte varit pÅ¶ en match pÅ¶ mÅ¶nga Å¶r, eller senare heller...

Men, precis som Murphys: Jag Å¶r inte bitter...

Tooting Gull

Tisdag 10 April 2001 - 12:38

Fantastisk trÅ¶d, och en otrolig och ofÅ¶rglÅ¶mlig dag. KÅ¶rde upp dit trots att han kÅ¶nde mig sjuk hela dagen och hade en kamrats kamrat i bilen som var bÅ¶de Brighton and Hereford fan. Jo, faktiskt.

Efter den dagen har jag varit till vad 'andra' fans troligen skulle kalla stora matcher, som England Å¶ Tyskland i Charleroi, och den kÅ¶nslan har inte tillhÅ¶rt samma division vare sig fÅ¶re eller under matchen.

Stannade vid puben vid en rondell omkring 5 miles frÅ¶n Hereford pÅ¶ hemresan, med en hÅ¶rlig pubtrÅ¶dgÅ¶rd full av albionsupportrar, som alla viftade med flaggor Å¶t bilarna som var pÅ¶ vÅ¶g upp pÅ¶ motorvÅ¶gen. Jag Å¶nskar jag kunde komma ihÅ¶g vad den hette (nÅ¶gon?).

berkshire seagull

Tisdag 10 April 2001 - 13:09

jag hÅ¶ll pÅ¶ att gÅ¶ra pÅ¶ mig medan jag tittade pÅ¶ resultaten pÅ¶ sky sports och med 20 minuter kvar stÅ¶ngde jag av TV:n tills jag samlat tillrÅ¶ckligt mycket mod fÅ¶r att sÅ¶tta pÅ¶ den igen vilket omkring klockan 6. jag stÅ¶tte pÅ¶ nÅ¶gra albion i readings centrum nÅ¶r jag firade den stÅ¶rsta flykten nÅ¶gonsin?

the acceptable face

Tisdag 10 April 2001 - 14:30

Eftersom ingen sagt det fÅ¶rut Vilken kanontrÅ¶d! Å¶,nnu mer relevant nu eftersom det gÅ¶r sÅ¶ bra nu, men om inte om hade varit om etc

FÅ¶rstÅ¶r fullstÅ¶ndigt alla kommentarer om supporten, lÅ¶tnaden, illamÅ¶enden etc, men det Å¶r tvÅ¶ helt olika minnen som jag alltid kommer att fÅ¶rknippa med matchen.

FÅ¶r det fÅ¶rsta det faktum att min far inte var dÅ¶r (inte fÅ¶r att jag gÅ¶tt tillsammans med honom sedan jag klÅ¶trat ur vaggan), eftersom han hade fÅ¶ljt Albion sedan han var en liten grabb fÅ¶re kriget. NÅ¶r han fÅ¶rst tog mig med (sent 70-tal) brukade jag stÅ¶ tillsammans med honom och hans kompisar pÅ¶ Å¶stra terrassen (nÅ¶gon som kommer ihÅ¶g piprÅ¶ksdoften frÅ¶n den tiden?), och de gaggade om bortamatcher mitt i veckan i Rochdale som de Å¶kt till pÅ¶ sextioalet, bilar som sÅ¶ckade ihop pÅ¶ hemvÅ¶gen etc.

Han sa att han inte ville se matchen, trots att jag visste att han ville det, och anledningen att han inte ville Å¶ka var att han verkligen trodde att BHA inte skulle klara av det, och att han inte skulle orka med att vara pÅ¶ plats. PÅ¶ nÅ¶got sÅ¶tt kÅ¶nde jag mig nÅ¶stan lite skyldig nÅ¶r vi grejade det konstigt, va!

F  r det andra minns jag att efter 88 minuter, eller så, klarade jag inte av att titta på matchen längre, och stod resten av matchen bakom läktaren tillsammans med ett dussintal killar och pratade om totalt meningslösa saker (som till exempel enkelriktade gator i Yeovil) som inte hade det minsta med matchen att göra.

Vid ett tillfälle minns jag att vi besl  tt att räkna hur många tegelstenar som fanns i väggen som bar upp l  ktartaket!!

Måste sluta behöver lägga mig ner.

Cheeky Monkey

Tisdag 10 April 2001 - 14:45

K  nslosamma grejor. Du måste haft ett sjutusan till m  tte med gubben n  r du äntligen kom hem.

rob

Onsdag 11 April 2001 - 14:05

Jag minns n  gon stackars kvinna som blev utburen av ambulansm  n innan matchen b  rjade. Jag tror hon var astmatisk, och var offer för den spänning vi alla kände. Vartefter matchen fortgick, och efter att de hade tagit ledningen, kände jag hur bröstkorgen stramade åt, och kommer ihåg att jag tänkte f  r mig själv att jag kommer inte att klara mig fram till slutsignalen. Jag kunde känna hur blodtrycket steg, och tills vi gjorde m  i kändes det som om mitt huvud skulle explodera. Otroligt.

Kommer n  gon ih  g killen i h  gtalarn som bad Brightonfansen vara tysta, och att sluta reta Herefordfansen i deras misär? Jag tror inte han insåg att vi inte pinade deras fans    vi bara släppte ut en hel säsongs hj  rtekval under 30 fantastiska minuter av lättnad och extas. Att lämna arenan var inte lika skoj    något ljushuvud i den lokala polisstyrkan bestämde sig för att det var en bra idé att låta oss gå hela vägen runt arenan till våra bilar. Det fick oss att gå förbi stora klungor av Herefordfans, som satt med huvudena i sina händer och tårarna strömmande nerför kinderna. Tack och lov hade idioterna redan försvunnit in i stan.

Att köra genom stan för att komma hem var rena mardrömmen    busar attackera varenda bil som visade den allra minsta antydning om bl  tt och vitt. Vi st  tte på ett av deras offer p   f  rsta macken vid motorvägen, och hans splitter nya BMW såg ut som om den hade körts genom Beirut    den hade inte en plåt som inte var insparkad, speglarna avrivna, och ett par vettskrämda innevånare. Atmosfären p   macken var fantastisk    Albion-fans som sjöng för fulla tills beväpnad polis anlände och sa åt oss vara tysta eller bli arresterade.

Måste skaffa videon    tror att min mage äntligen klarar av att se den.

Gingerpubes

Onsdag 11 April 2001 - 16:39

Kerry Mayo ska få en j  ttekram från mig... på planen var vi än   r då vi blir uppflyttade!

Brixton Seagull 1

Onsdag 11 April 2001 - 18:01

inte riktat mot Hereford, bara ett sätt att lätta på trycket å jag hade inte sovit ordentligt på flera veckor.

Jag f  rs  kte trösta nedslagna herefordfans efteråt, men det var en tom gest. Efter månader av lidande förtjänade vi vår dag.

herr goebbels

Onsdag 11 April 2001 - 22:17

Hereford borta    väntade till sista minuten med att skaffa biljett och upptäckte att de var slutsålda    besl  tt mig för att här var en match som jag måste se eftersom det kunde varit den sista matchen vi n  gonsin spelade (i ligan). Lyckades få en av sm  grabarna som jobbade på vårt midlandskontor att beställa biljetter till mig och en kompis i herefordavdelningen. Reste ner över dagen och s  g mängder av BHA p   pubarna på landet runt om Hereford. Kom in i Hereford omkring två timmar före matchen    alla pubar hade utkastare som inte släppte in Brighton. Gick till slut in på arenan där det fanns några få herefordfans (gamla män och kvinnor med sina klippb  cker etc) och tänkte, det h  r g  r nog bra (lugnt och säkert    inga huliganer) tills två minuter före avspark    ett stort oväsen    in på arenan kommer o femtio ur deras firma (Hereford United tatuerat i sina nackar!) som ställde sig runt omkring oss. Jag kan   rligt säga att jag och min kompis var ganska skitn  diga hela f  rsta halvlek    du kunde höra dem säga 'vänta bara tills vi kommer ut, vi ska mörda de där brightonj**larna'. Jag vet det låter dumt men allt jag kan minnas   r att jag tänkte 'vi   r bakom er' som en pantomim [*]. (Jag skrattar åt det nu    då var det skr  ckfyllt) Vi var till och med tvungna att låtsas jubla n  r de gjorde mål. Till slut, i halvtid    med hjälp av teckenspråk    föreslog jag att vi skulle ta en kopp te och vi flyttade oss en bit upp på läktaren bort från n  tterna.    s  g några andra Brighton jag kände    kände mig så lättad när vi gjorde m   huvudet i händerna för att verka ledsen men ville skrika, hoppa och jubla! slutet på matchen kunde inte komma snart nog. Sedan var vi tvungna att ta oss ut från arenan utan att bli igenkända vilket var skoj. Kom fram till bilen och b  rjade k  ra upp för gatan    det var kaos    de attackerade alla personer de bara misstänkte var BHA. Var ruskigt glad när vi to oss bort därifrån. Stannade till vid en pub ute på landbygden för att fira med en snabb pint eller två    bara en djup känsla av l  tnad över att vi hade överlevt. För att vara riktigt   rlig kände jag mig inte särskilt ledsen för deras fans s f  r de var verkligen efter oss den dagen (jag vet att vi f  rmodligen hade gjort likadant om vi hade förlorat). PS vet n  gon vem hippien var som hoppade ut från herefordl  ktaren (bakom målet) n  r vi gjorde mål    det är ett minne som etsats sig fast fr  n Hereford    herefordfansen gick b  rs  rk för att försöka ta sig in på plan för att komma åt honon

PAUL JACKSON

Onsdag 11 April 2001 - 23:24

H  r är en grej. I bilen på väg till Hereford   terupplevde vi några av Brightons bättre ögonblick, och spelade kassetter med Radio Brightons utsändning fr  n Liverpool-Albion (FA-cupen, rond 5 1983)      Seagulls Soar over Anfield   (någon som har den kvar?). Tony Millard kommenterade (eller åtminstone hans variant av kommentarer). Just som vi tvingades att stanna vid en rondell nådde bandet det ögonblick d   Gerry Ryan ger Albion ledningen. Alla jublade och, i just det   gonblicket tittade jag ut genom rutan och där, i bilen närmast oss i filen bredvid, satt Gerry Ryan, och bredvid honom, i förarsätet    Tony Millard. Jag svår att det är sant. Vi vevade ner rutan och f  rs  kte förklara för Gerry vad som just men jag tror han trodde vi var galna. Det var som hämtat ur X-Files, ett ögonblick som ingen av oss kommer att glömma. Det var helt klart ett gott omen. Och det gjorde en extraordinär dag ännu mer minnesv  rd.

centurion seagull

Onsdag 11 April 2001 - 23:52

Hippien som hoppade in på planen när vi gjorde mål gjorde det för att undvika fler attacker. Du bör inte fira ett mål om du står i fel ända. Han följdes också av rop att 'du ska inte vara h  rinne'.

Jag var i ena änden av den läktare som gick på västra längsidan av planen. Precis framför polisens kontrolltorn vilket förklarar varför de kunde se mig ta bilder.

Horsell Seagull

Torsdag 12 April 2001 - 01:54

Bra jobbat Cyril. Det här kan vara den bästa träden jag sett på NSC. Jag vet inte hur man startar en ny träd, så om någon vill starta en »minnen av matchen mot Doncaster«...

Jag gick tillsammans med en kamrat. Vi startade tidigt och körde upp från Woking. Vi hade halsdukar hängande ut genom fönstren vilket gick bra tills han blev varm och föppnade ett av dem. Vi var på bron över Severn just då så chansen att få tillbaka halsduken var liten (han fixade en ny åt mig). Allt var väl i världen. Stannade till vid en trevlig pub i Ross-On-Wye, god paj etc. Vi skrattade och skämtade fortfarande, ända tills vi kom till skylten som hölsade oss välkomna till Hereford. Då klippte dagens betydelse till oss i maggropen, liksom med en slagg, och samtalet dog ut.

Minns någon annan vad som stod i herefordprogrammet? Det hade en riktigt korkad inledning från kaptenen där han lovade att de skulle slå oss. Jag minns bara att jag tänkte att det var en otroligt dum sak att skriva i den osäkra fotbollsvärlden.

Var det bara jag eller var det läktare att titta på matchen när vi låg under? Innan dess var det en vag känsla av fruktan för målet som skulle komma. När det kom visste vi i alla fall att vi var tvungna att gå ut och fixa det där målet. Precis som alla andra i den här träden kunde jag inte säga ett ord i halvtid. Min kompis bara satt på marken med huvudet i händerna. Jag har aldrig nå...GONSIN känt mig så maktlös under en match. I normala fall känns det som att du hjälper till genom att skrika tills fögonen poppar ut ur skallen. Under herefordmatchen ville jag desperat sjunga, uppmuntra laget, skrika för allt vad jag var värd. Jag vill minnas att Atila peppade upp alla precis före andra halvlek. I Hereford var andas allt jag kunde göra. Det var som om någon pressade ur mig all luft.

Jag skulle gärna orera vitt och brett om vårt mål, men för att säga sanningen så minns jag det knappast. Jag såg aldrig bollen gå in. Den enda anledningen till att vi visste det var att de 1000 eller så närmare händelserna blev som tokiga. Ändå minns jag att jag försäkte se linjemannen över den hoppande massan av galningar, bara för att se om det var offside. Sen minns jag ingenting. Hoppade och kramade och skrek, antagligen.

De följande 28 minterna borde utsättas för ett fysikexperiment. Einstein kan säkert förklara hur 28 minuter kan vara en hel vecka. Från där vi stod insåg jag aldrig hur nära avgrunden vi var när de kom ensamma med målvakten under slutminuten. Det var bara när jag tittade på burken på måldageb som jag såg hur nära det var att vi hade förlorat den matchen.

Vi hade inga planer för natten men bestämde klokt nog att den skulle tillbringas i Brighton. Det tog omkring fyra och en halv timme att ta sig dit och det verkade märkligt tyst eftersom ganska få fans hade kommit tillbaka till staden. Jag drack fortare än jag gjort någonsin i mitt liv på Windsor Tavern (Harveys - aaah!), ringde min pappa (full) och min bror (också full). Måtte en kille som vi träffade för första gången veckan innan före matchen mot Donny. Uppenbarligen hade han suttit på herefordläktaren. Modig kille. Låmnade bilen på en nattparkering och spenderade mer än 30 pund på en taxi tillbaka till min kamrats förfädrar i närheten av Newhaven.

Nästa morgon rensade vi ut spindelväven med en promenad till pressbyrå för att kolla alla tidningar de hade. Det blir aldrig bättre än det var den morgonen.

cyril

Torsdag 12 April 2001 - 11:17

Så sant alla... Det blir aldrig bättre... Cup-finaler... Uppflyttning... Champions league.... Måstare i Div 3... Vad-som-helst. De kommer aldrig nära känslan vid slutet av och under matchen. Vi har alla gått genom en period i våra liv som inte kan

beskrivas, på något konstigt sätt tycker jag synd om de fans som inte gått genom vad vi gått genom eftersom de inte vet hur det känns att verkligen stötta sitt lag. Att radda dem, inte bara hjälpa dem vinna en match som vi gjorde de där sista matcherna på Goldstone när ren viljekraft höll bollen utanför vårt nät. Men verkligen radda dem. Vi borde alla känna det som om vi gjorde det där målet framför alboinmassorna den där dagen i maj -97 för på vårt sätt gjorde vi det. Från Dick Knight till Steve Gritt, Robbies vänstersko till oss supportrar. Utan oss hade den matchen varit meningslös långt innan den dagen. Vi stod upp för vårt lag när allt var förlorat... Ända till slutet och vi kom ut på andra sidan och se på oss nu. Jag tror Hereford förändrade oss. Som supportrar vill vi vinna därför att vi vet hur det känns att förlora... att vara nära att förlora allt... Det är därför passionen kommer... Det är Brighton.

HEARN HATER

Torsdag 12 April 2001 - 14:22

Jag tröttnade på football med några småkillar i Arundel året efter den matchen, och RR dök upp för att hjälpa till. Mycket trevlig grabb, även om det verkade som det skokontraktet han fick med Mizuno för den matchen hade försvridit huvudet på honom, han var useless!!!! Tacklade honom två gånger och han var useless

Midlands Seagull

Torsdag 12 April 2001 - 23:08

Vilka skakande, tårfyllda minnen. Fortsätt berätta allihopa.

Den här tråden borde bli inplastad och gjord till obligatorisk läsning för kommande generationer av albionfans och, lika viktigt, spelare och ledare.

Den kan också användas för att utbilda de lärlingar som följer glamorösa premiershiplag i skillnaden mellan deras avgudande av deras affärsprofitcenter, ursäkta jag menar lag, och oss som lever våra liv genom våra klubb.

"..... Jag visste inte hur mycket jag älskade dig, tills du tog mitt Brighton ifrån mig" Det var nära.

Vi fruktade alla att de bitar av Goldstone vi hade hemma skulle vara allt som var kvar av klubben. Djup därinne kände vi att halvtid i Hereford var inte åden sista halvtiden i tredje divisionen, utan det kunde vara vår sista halvtid, punkt.

När allt kommer omkring, om du hade en historia om ett lag som låg på sista plats halva säsongen, 11 poäng från närmaste lag halvvägs in i serien, utan plan att spela på och som räddade sig med en halvtimme kvar att spela av säsongen " skulle du tro på den?

Billy Seagull

Fredag 13 April 2001 - 00:37

Jag tycker det vore en bra idé att trycka höjdpunkterna (eller alltihopa) ur den här tråden i programmet för matchen mot Cheaterfield [*], eller i någon av fanzinen för att visa de som inte har tillgång till internet de känslor som omger våra klubb.

Vad säger ni grabbar?

Det här måste vara en av bästa trådarna någonsin på NSC.

FAV666

Fredag 13 April 2001 - 01:09

Jag Älskar er alla. Jag har ingenting att tillÄgga.

Fotnoter

Konferensen

Konferensen, Ä»The conferenceÄ» Är ligan under det egentliga engelska ligasystemet, som ju bestÄr av fyra divisioner. LÄnge var det skiljelinjen mellan professionell fotboll och amatÄrfotboll, men numera Är grÄnsen inte lika solklar och Även spelarna i Ä»konferensenÄ» Är helproffs. Fram till 2003 flyttades bara ett lag upp frÄn konferensen, vilket gjorde det utomordentligt svÄrt att ta sig tillbaka om man vÄl trillat ur en gÄng. Tillbaka

Rosemary West

Rosemary West Är en seriemÄrdare, som tillsammans med sin man torterade och mÄrdade ett flertal offer. Hon har suttit fÄngslad sedan 1995, och kommer inte att friges. Tillbaka

Tesco

Tesco Är som alla som nÄgon gÄng besÄkt Storbritannien vet en av de stÄrsta livsmedelsbutikskedjorna. Deras logotyper innehÄller oftast nÄgon form av blÄvita rÄnder, och dÄrfÄr kallas Brighton ibland av motstÄndarsupportrar fÄr just Tesco. Tillbaka

Vidiprinter

Vidiprinter tycks vara den remsa i nederkant pÄ TV-bilden dÄr resultat och nyheter flimrar fÄrbi medan man tittar pÄ nÄgot annat. Jag har inte hittat nÄgon motsvarande svensk term, sÄ jag har behÄllit vidiprinter. Tillbaka

Grandstand

Grandstand var ett engelskt TV-program som presenterade lÄrdagens sporthÄndelser, och naturligtvis var fotboll en av de dominerande inslagen. Programmet bÄrjade sÄndas 1958 och las ner 2007. Tillbaka

Dick Knight och Ivor Caplin

Dick Knight hade just blivit vald till klubbens nya ordfÄrande; Ivor Caplin var vid tillfÄllet ledare fÄr Hove Council. Tillbaka

Pantomim

Pantomimer Är en engelsk tradition som vi saknar motsvarighet till i Sverige. Mina kunskaper i Ämnet kommer frÄn den wikipediaartikel jag lÄnkade till ovan (och Monty Python), och enligt denna fÄrvÄntas publiken Ä»hjÄlpaÄ» hjÄlten genom att varna honom nÄr skurken fÄrsÄker smyga sig pÄ honom bakifrÄn. Tillbaka

Cheaterfield

Chesterfields historia Är Ännu en dÄr en lyckssÄkare lovar runt och hÄller tunt. Chesterfield vÄrvade ett flertal bra spelare infÄr säsongen 2000-01, men i januari, nÄr rÄkningarna skulle bÄrja betalas visade det sig att allt inte stod rÄtt till. FotbollsfÄrbundet tog lÄng tid pÄ sig att utreda, och nÄr den hÄr trÄden Ä»vÄvdesÄ» hade man Ännu inte beslutat vilka straffpÄfÄlld detta skulle fÄ. SÄ smÄningom fick laget nio poÄngs avdrag, vilket dock inte var tillräckligt fÄr att de skulle stoppas frÄn att bli uppflyttade. Brightonsupportrarna tyckte (och tycker fÄrmodligen fortfarande) att Chesterfield fuskade sig till sin topplacering; dÄrav den mindre smickrande omskrivningen av ortsnamnet. Tillbaka

- Del 1: MÄsarna lÄmnar Goldstone, och hela England tittar pÄ
- Del 2: Halvtid i Hereford
- Del 3: Falmer, John! (under utarbetande)